

Predavanje tehnokratov
V petek 3. febr. se vrši ob-
zvečer predavanje na 15408 W
terloo Rd. Predaval bo Mr. L
Duc c vzrokih današnjega go
podarskega položaja. Vstopni
k predavanju je prosta.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 27, Thurs., Feb. 2, 1939

Leto diktatorjev

Ko je nastopilo novo leto 1939 je Hitler sporočil Angliji, da se ne bo držal več pogodbe glede gradnje submarinov v Nemčiji. Povedal je, da bo Nemčija zgradila enako število submarinov kot jih ima Anglija. Ta izjava Hitlerja seveda nikakor ne more ugodno vplivati na Angleže, ki se še dobro spominjajo, kako bi bila Anglija v letu 1917 skoro izstradala od nemških submarinov in bi morala pasti na kolena pred kajzerjem, da se ni oglasila Amerika s svojo vojaško silo. Vendar so Angleži to pot ostali mirni, ker so nekaj enakega itak že pričakovali od Hitlerja.

V usodepolnih dnevih lanskega septembra so Angleži dognali, da je dal Hitler zgraditi 60 novih, malih submarinov, ki so pa izredno porabljeni za napadalne svrhe. Ti submarini nosijo po 250 ton. Te vrste submarini niso za dolge vožnje, torej so bili očitno zgrajeni za strah Anglije, za napad na Anglijo. Nemčija ima danes do 70 malih submarinov, ki nosijo skupaj okoli 32,000 ton teže. Anglija ima pa 51 submarinov, ki nosijo 63,000 ton teže. Toda ti submarini so opremljeni za dolge vožnje, dočim jih je Hitler zgradil nalašč za Anglijo. Najprej je zagrozil Angliji, da z letali uniči London, sedaj pa grozi, da izstrada s submarini veliki angleški otok. In to kljub pogodbi, katero je Hitler podpisal pred nekaj meseci, rekoč, da se z Anglijo nikdar ne bo boril!

Kljub vsemu temu pa se je evropska demokracija vseeno nekaj naučila od monakovske pogodbe. Dočim je Anglija doslej nekako zaostajala, je šla zadnje mesece na delo in pričakuje, da bo dosegla v letu 1939 rekord, ko bo lahko vsak mesec zgrajenih 500 novih vojaških letal. Angliji sledi tudi Francija, ki je napela svoje skrajne sile, da se oboroži v zraku. Vendar bo vzelo še dolgo časa, predno bosta Francija in Anglija mogli le misliti na napad na Nemčijo.

Toda pri tem pridejo v poštev drugi faktorji. Najbolj važno je vprašanje kuriva. V Nemčiji ni nobenih petrolejnih vrelcev in vsi poskusi spraviti na trg sintetično olje so se doslej ponesrečili. Pomanjkanje olja v Nemčiji je prisililo Hitlerja, da je začel gledati proti Ukrajini in Romunski. V drugi vrsti pride problem surovega materiala. Gotov material, ki se rabi pri gradnji zrakoplovov, mora biti importiran v Nemčijo iz drugih držav. Toda zadnje čase ima Nemčija jako resne težave radi tujezemskega denarja. Nemški eksport se je precej znižal, kar pomeni, da ne prihaja tujezemski denar v takih množinah v Nemčijo, da bi slednja lahko kupovala svoje potrebe v tujemstvu.

In dočim v Nemčiji kljub vsemu temu napadajo demokracije in zro proti vzhodu, da dobijo kar potrebujejo, pa skuša Mussolini drugo Monakovo. Gotovo je le toliko, da se Anglija ne bo podala v nobenem oziru, da bi s svojo mlačnostjo mogoče škodovala francoskim interesom, za katerimi se Mussoliniju cedijo diktatorske sline. Toda Chamberlain doslej ni pokazal še nobene volje, da bi bil kak posredovalec med Italijo in Francijo ali da bi se vtikal v španske zadeve. Francozi so izjavili, da z Mussolinijem lahko sami opravijo. Le v slučaju, ako bi Hitler začel pomagati Italiji, tedaj bi bili tudi Angleži pripravljeni, da ne kot posredovalci.

Francoski ministriški predsednik je one dni obiskal francoske kolonije, po katerih je Italija zadnje čase začela stegati roke. Daladierjev obisk kolonij je izrazil izjavo Francije, da se Mussoliniju v nobenem oziru ne poda.

Preveč bi bilo danes trditi, da bo leto 1939 prineslo poraz diktatorjem, na vsak način se pa lahko reče, da bodo demokratske države v letu, zaeno z Zedinjenimi državami nastopale nekoliko bolj trdo napram diktatorjem. Diktatorjev kot so Mussolini in Hitler se ne more druga ugnati kot s silo. Demokratske države so zadnje dneve pokazale, da so pripravljene rabiti silo in to bo vplivalo na diktatorje, da najbrž v letu 1939 ne bodo tako nasilni, dočim se ne moremo trditi, da bodo zginili s površja.

Kaj pravite?

V Zd. državah se je prodalo največ gramofonskih plošč leta 1921. Nič manj kot 100,000,000 jih je bilo prodanih. Potem je prišel pa v modo radio, gramofoni in plošče so prišle iz mode. Zadnje čase je pa naenkrat zopet nastalo povpraševanje po gramofonskih ploščah. Na trg so prišli radiji z kombiniranim gramofonom. Ljudje so se namreč naveličali poslušati samo tisti jazz in tisto večno oglaševanje po radiju, pa raje poslušajo ploščo, kjer slišijo pač samo to, kar hočejo.

V državi Ohio je baje postava, ki določa, da noben ribič ne sme vjeti v enem dnevu več kot pet postvri. Prav lepo bi prosili morda neke kroge, da bi nam povedali, kje se tistih pet postvri v državi Ohio lahko vjame.

BESEDA IZ NARODA

Dva para se ženita!

Kje? V Newburgu! Kar dva! Že zadnji teden ste brali v Ameriški Domovini oklice. Sedaj bo pa očet dveh parov. Res, pri nas gre vse na pare. Minulo soboto, bolj pravilno — v nedeljo v zgodnjih urah, je pripeljal na dan Tone Štepec iz E. 110th St. Ozimkovo Josephine. To mu je pripeljal v slovesnem svatovskem sprevodu do oltarja oče Ozimkov in izročil v varstvo za vse življenje, kar sta javno oba pritrdila pred oltarjem. Na to vižo sta pri Štepecih na Mansfield dva para. Naj jim rosi vsem blagoslov iz nebes!

Isto soboto večer pa smo doživeli v dvorani SND na 80. cesti dvojno slovesnost. Na račun 10 letnega oskrbnitva mežnarskih poslov pri sv. Lovrencu John Keglaviča, so se zbrali številni prijatelji in znanci, zlasti iz Škocijanske fare. Nad 300 gostov smo našli. Saj so prihiteli na to slavlje iz Milwaukee, Wis., Girarda, O., iz vseh krajev ameriške Ljubljane. Mežnar Janez, zvit in muhast, kot je bil in bo, pa se je izkazal ta večer, da ima zlato srce pravega iskrenega prijateljstva. Na pretek način je stopil v dvorano Janez v spremstvu Lojzeta in Terezije Simončič. Sedli so na častno mesto. Mrs. Simončič je njegova sestrična. Po naročilu in želji Mr. John Keglaviča je bivši Škocijanski kaplan proglasil ta večer v počast srebrne poroke Lojzeta in Terezije Simončič. Mežnar Janez je odstopil vse slavje njegove 10 letne službe prijatelju Lojzetu iz mladih let in sestrični Tereziji za njiju srebrno poroko. Ali je bilo to presenečenje (surprise) ali le dokaz prijateljskih vezi o tem nam pišejo drugi. Bilo pa je gotovo dvojno praznovanje.

Kam smo zašli! Naslov tega dopisa je vendar: Dva para se ženita! Ali: lov za srečo! Tako se imenuje igra ki jo boste videli v nedeljo 5. februarja 1939 v dvorani na 80. cesti (Newburg). Lepa, zabavna, hkrati podučna igra je to. Vsebinske šaloigre je posneta po V. Dobovskem in prirejena za slovenski oder. Vsebinske te igre je predpustna. Metka je edina hči posestnika Pajnika in njegove žene Katarine. Za srečo hčerke edinke se pehata oče in mati. Zrela je že za moštitev. Zeninov ne manjka. Mati je izbrala za Metko namišljeno bogatega veletrgovca Svetlina, ki pa je v resnici le pravi tip pustolovca današnjih materialističnih dni: uživanje, pijača, razbrzdano, prostost, svoboda brez Boga, je njegovo geslo. Tip brezverskega vagabunda, ki na račun zaslepljenih živi brez cilja in jih izablja. V lepih besedah, v hinavskem nastopu zaslepi Katarino, ki visoko leta, a nizko pade in po materi nastavlja zanke hčerki Metki.

Katarina v tej sladki omami priliznih besed ženina Svetlina verjame, nasede, a končno bridko obžaluje. Prav tako se osmoli pri izbiri ženinov oče Pajnik. V tem se križajo besede vihte roke, ko ima mati izbranega že Metki ženina in je že vse domnjeno za civilno poroko. Nerodno za očeta Pajnika je pri tem še to, da spada med tiste, pomilovanja vredne reveže-može, pri katerih žena nosi hlače. Kmet Pajnik se sicer dobro

poteguje za pravice moškega spola v hiši, in se izobno oteplje nadoblasti Evine hčere v zakonskem jarmu, tako resno, da je pred durmi že razporka in to na kmetih!

Za ženina Metki si je izbral posestnika Balona, že prilet-nega, a enega izmed tistih, o katerih se pravi, da je njih Bog — trebuh. Metka pa ima pošteno versko srce. Zato ima rada le Janka, ki sicer nima avtomobila, ne veletrgovine, ne kur, ne krav, ne prašičev, ampak čisto srce in pridne roke. V tem se križajo računi očeta in matere. Kako ustreči staršem in zadovoljiti željam svojega srca? To je boj: biti ali ne biti, pravi otrok v zablodah in nakanah staršev in utešiti svoje srce.

Stric Jurij, brat gospodarja, pomaga iz te zadrege verni in poštenu Metki. Po njegovem nasvetu morata mamin in očetov ženini postati preizkušnja, v kateri pa pridejo na dan zlobne spletke obeh ženinov. Oba potepuha in sleparja jo morata brez slovesa popihati pred težkimi pestmi razočaranih staršev.

Jurij je v življenju izkušen mož, za strica je pri hiši. V njegovem srcu prevladuje odkrita krščanska ljubezen do sebe in do bližnjega. Zato je po mnenju obeh ženinov mračnjak v današnjih modernih časov. (Prav kot Barbič misli o katoličanih.) A pravica in poštenje vedno zmagata!

Za dobro voljo skrbi hlapec Bobek. Njega vidimo kot brodje modernih nauk: brez Boga, denar je sveta vladar. Tega načela ga nauči ženin Svetlin. Povrh pa dosti pijače. Za to se vse naredi! In res! Po teh načrtih, po naročilu gospodarja, zbaše gospodinjvo v klet, da ne bi mogla pregovoriti Metke za Svetlina. A Svetlin podkupi hlapca Bobka, da zapre njegovega konkurenta v ženitvenih spletkah, Balona iz Luž.

To so prizori, da se moraš nasmejati, če količkaj še giblješ. Pridite, prepričajte se!

Stric Jurij, mešetar med zaljubljeni, posreduje za mir in spravo med hlapcem Jožetom in deklo Marjanco. Vzela se bosta, pa je mirna Bosna. Kar je pa obljubil stric Metki, to tudi izpolni. Igra se konča z spravo med očetom Pajnikom in njegovo ženo Katarino, ki ni več stara. Ljubezen do Janka v Metkinem srcu premaga vse ovire. Oče in mati privolita v zakon. Vsi se imajo radi, radi, radi, prav zares! Pa še kako! Tudi Marjanco in Bobek! A stric jim vsem naroča: največja sreča je dušni mir in prijateljstvu z Bogom.

Pridite in pogledite v nedeljo 5. februarja, pa boste rekli — res je tako!

Kaplan iz Newburga.

Mickam za god

Gmajna, Jugoslavija. — Ker se približuje mesec februar, v katerem je praznik blažene Device Marije, zato je v tem mesecu tudi god vseh Mick. Na ta dan prošlega leta se spominim in na vse tiste Micke, katerim sem osebno voščil god, ko sem bil še tam v Clevelandu pri vas. Letos bo pa to moje skromno voščilo morda priromalo že prepozno, da imete me za izgovorjenega. Pa saj voščilo velja kar osem dni in takrat bo

pa že pismo gotovo tam.

Morda marsikateri Micki še na misel ne pride njen godovni dan. Jaz se pa vas, drage Micke, še vseh dobro spominjam in na meni tako hitro minule lepe čase. Zato pa vam, drage Micke, potem Ameriške Domovine voščim, vsem poznanim in nepoznanim, naj vam da Bog še dolgo življenje in vseh nadlogah potrpljenje. Kar nad vas hudega prišlo bo, potrpite vse voljno. Znajite, da grenkost tega zemškega življenja, jamči onkaj groba lepše vstajenje.

Vsem ta mlajšim Mickam pa za nameček želim mnogo bonbončkov, fig in rožičev, vina pa vsak dan sto poličev. Da se pa sproti uniči ta alkohol, na pomoč pokličite mlade sosede naokoli. Posebno pa želim vse najboljše k godu sestri M. Zupančič, dalje M. Jane, M. Jerak in mlajša, M. Bubnič. Posebno godovno vezilo pa Repli, Urši in Micki. To vam želi in pošilja Franc Mrgole.

Lorainški kotiček

Josephine Eisenhardt

Zopet ena srebrna obletnica poroke. To pot sta jo pa obhajala Mr. in Mrs. Fr. Gradišek na 31. cesti. Njiju sodniki in zvesti prijatelji so se z njima vred veselili ono soboto zvečer ter jima obenem, seveda, tudi voščili kar še mnogo zdravih in srečnih let, najmanj do zlate oheti. Mrs. Gradišek je doma iz Iga pri Ljubljani, Mr. Gradišek pa iz Dolskega, tudi blizu Ljubljane.

Zadni dve nedelji smo imeli zaporedoma prijazne domače zabave v našem narodnem domu. Prvo je priredila čitalnica in drugo pa ženske Oltarnega društva. Obakrat je bila lepa udeležba.

Veste, zabave te vrste so čisto nedolžne pa zelo zanimive in zabavne. Pa se vendar o njih ne sme nič po naših časopisih pisati. Pravijo da je nepostavno prirejati zabave te vrste. Ej, koliko je še bolj nepostavna, vam pravim, pa se vseeno dela, ampak, no ja ...

Torej zabava te sorte je taka, da boste vedeli in je zadnje čase kar hudo v lementu in obrajtana. Vsi udeleženci sedijo okoli miz in vsak ima pred seboj eno ali pa več kart z zelenimi števkami. (Pepca, saj boš kar vse povedala, če ne boš nehala! Op. Jak.) Zraven ima pa vsak kupček fižola, zato bi te igre lahko imenovali tudi fižolkanje in bi to ime ne imelo mogoče nič nepostavna, kaj pravite? Ali pa ima vsak na male koščke zrezanega trdega papirja. Tam v enem kotu, tudi pri mizi seveda, stojita pa dva klicarja in eden vrtilnični podobno pripravo in iz tiste tičnice pa letijo male kroglice z števkami, katere klicarja kliče. Največkrat sta od samega klicanja že kar oba hripava, reveža in tako igralci hite, ali pa tudi ne, kakor je že sreča, pokrivati z fižolom svoje karte. Zdaj pa zdaj se kak vnebovpijoč glas zameje in nekaj reče, kar pomeni, da je dotičnega sreča pogledala in mu pustila, kakor je že določeno, 50c, dolar, ali pa več.

No ja, potem pa zopet naprej. Tisti, ki kaj dobijo, so kar na moč veseli, drugi se pa tolažijo: eh, kaj, bomo pa drugič bolj srečni. No ja, saj jim privoščimo, da bi bili kar vsi srečni, pa drugo rajšo, kakopak.

In ker nekateri kar komaj čakajo fižolkanja, bo pa žensko društvo Jutrnanja zarja št. 46 SDZ priredilo prihodnjo nedeljo 5. februarja zvečer enako prijetno zabavo. Pridite vsi, boste mogoče pa vi in vi, zdaj bolj srečni, menda ja.

Volitve pri našem SND so tudi končane. Izvoljen je še ves stari odbor, rezen še par novih. Mr. John Piškur je še vedno predsednik, torej on skrbi, da se vse direktorske seje v redu vršijo. Mr. John Brus kot tajnik, mora skrbeti, da so vsi tajniški posli natančno urejeni in Mr. John Kumše ima pa blagajno čez in denar seveda, kadar ga je kaj. Zraven teh omenjenih ta velikih glav so pa še drugi možje in tri ženske pomočnice v direktoriju. Upajmo, da bo naš dom tudi z naprej tako lepo napredoval kakor je dozdaj. To se more doseči pa le v skupnem, složnem in prijateljskem sodelovanju direktorija in delničarjev.

Glavni nadzornik JSKJ, Mr. John Kumše, se je podal zadnjo nedeljo proti mrzli Minnesoti in to v svrhu pregledovanja knjig in računov, kar se vrši vsakega pol leta v glavnem uradu JSKJ. Že tukaj pri nas je tako mraz, brrrr, da kar sapa pred nosom zmrzne. O joj, kaj mora biti pa še tam na severu. Tam mora pa sapa kar že v ustih zmrzniti. Pa še medvedje, pravijo, da so tam in da kar po ulicah špansirajo. Ug, ug, kakor bi rekli Indijanci, ki so tudi tam blizu neke v svojih vlgvami.

Zahvala in drugo

Cleveland (Collinwood), O. — Naj se na tem mestu prav lepo zahvalim vsem tistim, ki so se udeležili naše veselice ali card partya. Reči moram, da je bila udeležba povoljna navzlic takemu vremenu, kakor je bilo tisti večer. Večina vsi člani društva Najsv. Imena so bili navzoči, kakor tudi njih so-proge. Tudi precejšnje število članic Oltarnega društva se je udeležilo naše veselice. Torej hvala vsem skupaj za tako prijazno zabavo, kakor smo jo imeli na 21. januarja.

Na žalost pa moram omeniti našo mladino, da se tako odstranjuje in se nas starih sramuje. Rajši ne pride blizu, kakor da bi govorili slovensko. Mi starejši smo podobni tisti kokoši, ki svojo mlado čredo vodi tam po smetišču in jim išče živeža. Ko tako brska in išče, pa najde črvčka. Brž pokliče svoje mlade, ki tudi vsi hitro pritečejo, da dobi vsak svoj delež. Ko pa malo odrasejo, se pa razkropijo vsak na svojo stran, eden na levo, drugi na desno. Stara koklja pa kar naprej brska in zopet kaj najde, ter hitro pokliče skupaj svoj zarod. Sedaj so že sami zmogni, da si poiščejo, kar potrebujejo. Ampak če pa ma-

lo zagrmil in se bliža huda in ko že kane prva kaplja zja, potem pa vzdignejo glavo. Kam pa sedaj? Kam do gam kot k svoji stari materi, jih zopet pokrije s svojimi krili.

To so nam pokazali naši deniči pri zadnji prireditvi, kaj nas starejših ne potrebujejo, da se lahko sami brez nas vžujejo. Koliko se je že pisalo po naših časopisih, da se nam ne odmoti mladina, da se nam ne odmoti. Ali kako naj se jo čuva, ko nas tako sramuje. Ali naj letamo za njo, kakor tista koš, da jih spravimo pod svoje varstvo?

Matevž Leskovec

Veselica Prešernove

V soboto 4. februarja priredi redi društvo France Prešernove št. 17 SDZ veliko plesno veselico v zgornji dvorani prizidku SND na St. Clair Ave. Vsi člani in članice, ki kor tudi ostalo članstvo, so v cenjeno občinstvo sploh blizu in daleč, je vljudo vneto, da pridete na to veselico, prireditev, ki bo v vseh vrh nekaj izrednega. Zagotovo vam, da ne bo šel mimo domov žalosten, ampak v zadovoljen. Za vse bo skrbnjeno. Za plesalce bo rala izborna godba bratje štof. Oni, ki bodo čutili ali lakoto, bodo dobili moček pri bari in v kuhinji. Zato ne pozabite tega narje, ki vam bodo postojanje in pridite med nas narje, ki vam bodo postojanje po pravi slovenski navadi. Segi. Posebno pa apeliramo vse člane in članice, da dete, gotovo na to veselico pripeljete s seboj svoje prijatelje in može ter sploh svoje no. Ne pozabite tudi na prijatelje in znance, pri te jih s seboj, da bodo kako znano postreči mi. veselite se v krogu svojih bratov in sester ter pri en lep večer med svojimi znanci in prijatelji. Vas prijazno vabim v imenu društva. Pozdravi!

John Zalar, tajnik

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Kaj neki bo to?

IN

19. februarja v Collinwood

Za nas ste glasovali

Za dobro let, kar smo služili tej naselbini, so vsi naši mnogi odjemalci, sodniki in porotniki, ki so se ločevali o naši zmožnosti postreči v času tuge.

Kot rasejo naši odjemalci, je dokaz, da je vaša sodba zelo laskava. Zahvaljujemo se vam za vaše zaupanje in zadovoljstvo; objublamo, da bomo vedno potrudili, da bomo vredni še nadaljnjega zaupanja tudi v bodoče.

LOUIS FERFOLIA

SLOVENSKI POGREBNIK

Michigan

—Dnevna in nočna postrežba—

3515 E. 81st St.

Dva para se ženita

V NEWBURGU V S. N. DOMU NA 80. CESTI

v nedeljo 5. februarja ob osmih zvečer

Vsi ste vabljeni na ohcet

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Primanjkovalo jim je naj-potrebnejšega in čim večja je bila beda, tem hudobnejša in besnejša je bila žena.

Zmerjala je svojega moža, predbacivala mu je, da predolgo živi, da je že skrajni čas, da umre, da ji ga vsaj ne bi bilo treba preživljati.

— Videli bodeš, otrok moj — reče on nekega večera Nataliji da bom umrl, a potem bodeš vedeli, kdo je moj morilec.

— Moj Bog — kaj naj storim? — odvrne Natalija.

— Nič!

Drugo jutro je vstal kot navadno, oblekel se ter stopil pred zrcalo da se obrije.

Njegova žena in Natalija sta bili zaposleni v kuhinji.

Nenadoma se je zaslislalo zamolklo hropenje, a nato težak padec.

Ženi pohitita v sobo, kjer zapazita strahovit prizor.

Našli sta slikarja mrtvega, — prerezal si je vrat.

Natalija se v grozi obrne.

— Vode, — vzklikne ona, — zdravnika!

Toda žena obstoji v sredi sobe, pogleda prezirljivo nesrečnega, ki je umiral in reče:

— Vseeno je! Saj itak ne more več delati.

Sedaj odpre umirajoči oči, iz katerih je sevalo grozno sovraštvo.

— Za Boga, — vzklikne Natalija, — vendar ne moremo mirno gledati, kako umira! Zaklinjam vas, dovolite mi, da pohitim po zdravniku.

— Kaj bi on tu? — vzklikne brezsrčna žena — ne more mu več pomagati!

— Ne, ne — zdravnik ga bo morda vendar še rešil — grem!

— Vi bodeste ostali tukaj! — zakliče slikarja žena in ji odločno zastavi pot.

Natalija prebledi.

— Vaš namen je torej, preprečiti, da bi poklicala pomoč?

— Da, golobica moja, a tvoja dolžnost je, da me ubogaš.

Žena stisne pesti.

Toda Natalijino usmiljenje je bilo večje kot strah.

— Proč! — zakriči ona. — Drugače bom uporabila silo.

— Potem bova videli, katera izmed naju je močnejša.

S temi besedami dvigne žena britev s tal, s katero si je Ragun prerezal vrat.

Natalija zadrhti, ko opazi to strašno orožje.

— Za Boga — vzklikne ona — ako sedaj ne pomagava vašemu možu, ako umre brez pomoči — potem ste izvršili umor!

— Nič ne škoduje! — odvrne žena ravnodušno. — Nočem, da bi dalje živel!

Natalija se preplašena obrne. Ni slutila, da se more nahajati v človeškem srcu toliki zlobe.

Umirajoči pogleda Natalijo, a ona se skloni k njemu.

Prime ga z obema rokama za glavo, da mu olajša umiranje.

— Ali mi hočete kaj povedati, gospod Ragun? — mu zašepeče. — Hitro, hitro — olaj-

šate si srce in izpovejte se! Vse bom točno izvršila, kar koli mi ukažete.

— Ničesar nima izpovedati! — vzklikne njegova žena surovo. — Edino to vam bi lahko povedal, da je bil celo življenje lopov.

— Molčite! — ji zakliče Natalija. — Ne motite ga vsaj v njegovih zadnjih minutah. Ragun je težko hropel, ustnici sta se mu premikali, kot da je želel govoriti, toda Natalija je razumela samo nekaj besed.

— Nisem mogel dalje — Bog mi naj odpusti! — Prokleta — prokleta naj bo!

Natalija se obrne ter reče ženi:

— Ali slišite — še sedaj vas preklinja!

Umirajoči se nekoliko dvigne. Oči so mu bile široko odprte in gledal je skozi okno v jasno nebo.

— Vidim — vzklikne on — vidim vse jasno — moje oči — operacija se je posrečila!

On umolkne.

Oči mu postanejo steklene, a nato se mu telo krčevito stese in on omahne.

— Umira! — vzklikne Natalija obupno.

— Dobro je tako! — odvrne surovo slikarjeva žena.

Natalija ni slišala teh groznih besed. Sklenila je roki in tiho molila.

Nesrečni Ragun je končal. Drhteč se je sklonila Natalija k njemu in mu zatisnila oči. Kdo bi mu drugače storil to zadnjo uslugo.

Toda njen sklep je bil trden.

Dovolj, da je ostala v tej hiši samo zato, da pomaga slepemu Ragunu, da ga varuje pred zlobo njegove žene.

Toda sedaj ni rabil ubogi slikar več zaščite, — sedaj ga ni mogla več zadeti ženina surovost in hudobnost, — sedaj je bil svoboden.

Natalija takoj sklene oditi iz stanovanja. Hotela je bloditi po petrogradskih ulicah.

Morda se bo našla kaka usmiljena duša, ki se je bo usmili in jo sprejela.

Ni dvomila, da bo lahko mirno odšla od tu. Ragunovi ženi gotovo ni bilo do tega, da jo prikuje k sebi in jo preživlja.

Natalija se še enkrat ozre po sobi, poslovi se od Ragunovega trupla — od tega tihega mučenika, ki je sedaj našel svoj pokoj. A nato gre v svojo sobico, kjer se je nahajal njen plašč in klobuk.

Ona se obleče ter gre nazaj v sobo, da pove gospej Ragunovi nekaj besed.

Toda truplo je ležalo samo — žena ni bila več navzoča. Natalija gre v kuhinjo, toda gospe Ragunove tudi tam ni bilo.

— Odšla je, — pomisli Natalija. — Morda je odšla, da naroči pogreb za svojega moža? Tem bolje, da mi ni treba govoriti z njo, saj bi ji itak ne mogla reči prijazne besede.

Odločno gre k vratom, toda bila so zaklenjena.

Natalija se preplaši, ker ji tako slutila, da pripravlja gospa Ragun novo hudobijo.

Zastonj je premišljevala, kakšen namen bi imela, da jo je zaklenila. Ni mogla najti odgovora na to vprašanje.

Počasi se vrne v sobo.

Četudi je vedela, da je bil umrl dober človek, vendar je pomenil ta samomorilec za njo skrajno grozo. Drhteč se je

vsedla v kot sobe.

Sedaj zasliši nenadoma korake nekoliko ljudi, ki so prihajali po stopnicah. Bili so moški koraki, ki so se približevali Ragunovemu stanovanju. Kmalu zasliši, kako so odklenili vrata in soba se napolni z ljudmi.

Vstopilo je par policijskih uradnikov, — a spremljala jih je slikarjeva žena, ki je merila zlobno in z okrutnim triumfom Natalijo.

— Evo tukaj leži moj mož! — reče gospa Ragun. — Leži še tako, kakor sem ga zapustila — sam se je umoril!

Policijski ravnatelj, ki je vodil preiskavo, stopi k truplu ter ga pregleda.

— Vse je v redu! — odgovori on. — Mrtev je in ne preostaja nam nič drugega, kot da damo odpeljati mrtlica v mrtvašnico.

— Kaj? — ali mi hočete odpeljati moža iz hiše? — začne jadicovati gospa Ragun. — Ali mi hočete odpeljati njega, ki sem ga tako ljubila? Ali ga hočete mar odpeljati iz tega stanovanja, kjer sva preživela najprejše trenutke svojega življenja? On, to je kruto! Tega ne bom mogla preživeti!

— Žal ne moremo drugače, — uboga gospa! — odvrne uradnik. — Brezpogojno je treba, da preiščejo zdravniki mrtlica.

Natalija se je komaj premagovala. Hotela je razkrinkati hinavko in povedati tem uradnikom, da ta žena ni nikdar ljubila svojega moža kako ga je mučila in poglajala v smrt. Toda bila je plemenita in ni se mogla odločiti da bi postala izdajalka.

Molčala je in ostala v svojem kotu ter povesila pogled.

Toda takrat se nenadoma začudi ko je zaslišala uradnikovo vprašanje.

— A kdo je ona ki je zakrivila njegovo smrt?

— Evo je tam, v kotu sedi, — vzklikne slikarjeva žena in pokaže na Natalijo.

Deklica poskoči, kot da jo je pičila kača.

— Ali je ona kriva Ragunove smrti? Ali je prav slišala, kaj je rekla ta žena?

Toda ni bilo dvoma.

Uradnik pristopi k njej, ter jo ostro pogleda.

— Od kedaj stanujete pri Ragunu? — jo vpraša.

— Par tednov.

— In ta čas vam je zadoščal, da ste začeli s tem oženjenim človekom razmerje?

— Kako to mislite, gospod?

Natalijin obraz poblede in ona začne drhteti.

— Kako to mislim? — zakliče uradnik smejoč se. — Ne trudi se deklica, da mi igraš nedolžnost. Mi že vemo, kdo si. Gospa nam je vse povedala.

— Kaj vam je rekla, gospod? Zaklinjam vas, odkrijte mi, kaj vam je ta žena razodela. Prisegam vam, da je vse to

samo izmišljotina in laž.

— Gledajte, kako se pretvaja, — zakliče gospa Ragun. — Haha, hinavka.

— Bomo že zvedeli resnico, — reče mirno uradnik, ter si prižge cigareto.

— Torej, kako je bilo, zlati moj, pripoveduj. Pred par tedni si prišla v to hišo, kjer so te sprejeli z milostjo, toda že prvo noč se je priplazil slikar k tebi.

Natalija prebledi. To je bila resnica. Ragun je res prišel k njej, da jo opomni.

— Odgovori! — ji ukaže uradnik nestrpljivo. — Ali te je obiskal Ragun tisto noč?

— Da, — odgovori Natalija jedva slišno.

Slikarjeva žena se porogljivo nasmeje.

— Sedaj ste slišali, gospod častnik, sama je priznala. Še več vam hočem povedati, ker od te osebe ne boste ničesar več izvedeli.

— Od tistega časa, ko je prekorajala ta deklica prag moje hiše, je izginila sreča v mojem zakonu. Nепrestano je pogledovala mojega moža, čim sem se obrnila, pristopila je k njemu, k njegovi mizi in nato je nastal šepet, smeh — kratko malo, gospod — jaz sem poštena žena in vam moram vse to točno priznati. Prisegam vam, da je ona poglajala mojega moža v smrt.

— Kako se je to zgodilo, da se je sam ubil?

— Ubil se je zato, ker sem se danes zjutraj razgovarjala z njim, — reče gospa Ragun, — izjavila sem mu, da te osebe ne bom trpela dalje v svoji hiši in vidite, gospod častnik, ta stari grešnik — (Dalje prihodnjice)

Dr. Oswaldo Aranha, zunanji minister Brazilije, bo prišel drugi mesec uradnim potom v Washington. Skušal bo ustvariti z našo vlado boljše trgovinske odnose.

Kraška kamnoseška obrt

15307 Waterloo Rd.
(V ozadju trgovine Grdina & Sons)
EDINA SLOVENSKA IZDELAVANICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Frank Rich in Frank Klun

E. 61ST ST. GARAGE
Se pripravljamo za popravilo in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD
Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.
Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo
6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdcoott 0583
COLLINGSWOODSKI URAD:
452 E. 152D STREET Tel.: KEmmore 3118

VABILO NA

PLESNO VESELICO

ki jo priredi

Društvo France Prešeren št. 17 S. D. Z.

V SOBOTO 4. FEBRUARJA ZVEČER

V S. N. DOMU NA ST. CLAIR AVE.

za ples igra orkester bratje Kristof

Začetek ob osmih zvečer — Vstopnina 25¢

Vas vlijudno vabi Odbor

Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da so previdni s svetimi zakramenti v Bogu za vedno zaspani naša preljubljena in nikdar pozabljena mati

MARY GLAVICH

ROJENA SKULJ

Peminuli so po dolgi in mučni boleznici dne 2. januarja 1939 ob 1:55 zjutraj v starosti 65 let. Doma so bili iz fare Ponikve pri Velikih Laščah. K večnemu počitku smo jih položili dne 5. januarja 1939 na Calvary pokopališče.

Lepa hvala Rev. Matija Jagru za obiske in tolažbo v boleznici na domu in v bolnišnici, kakor tudi vsem drugim, ki so jih obiskovali in tolažili v boleznici. Lepa hvala Rev. Andrew Andreju in Rev. Louis B. Bazniku, ki so jih prišli pokropiti. Ravno tako prisrčna hvala Rev. Matija Jagru za spremstvo iz pogrebnice ne kapele v cerkev in na pokopališče in za opravljene cerkvene pogrebne obrede. Enako tudi prisrčna hvala Rev. Andrew Andreju in Rev. Max Sodji za asistenco pri sveti maši. Prisrčna hvala tudi Rt. Rev. Msgr. Ponikvarju in Rev. Louis B. Bazniku za navzočnost pri sv. maši. Lepa hvala častitim sestram in otrokom šole sv. Vida za molitve v času boleznici.

Hvala za cvetlice, ki so jih poslali na dom in v bolnišnico od sestre pokojne, Rose in Joseph Samida, Mrs. Caroline Glavich iz Bonna Ave., družina Louis Erste iz Schade Ave., družina Anton Grdina, Mr. in Mrs. John Boots, Mr. in Mrs. Louis Prince.

Lepa hvala vsem, ki so prišli pokopajno pokropiti, ki so čuli in molili in se udeležili svete maše in pogreba.

Iskrena hvala naj velja vsem, ki so s krasnimi venci v zadnji pozdrav okrasili krsto pokojne matere in sicer: sestri Rose in Joseph Samida, bratu Frank Skully in družina iz Addison Rd., Mr. in Mrs. John Fabian iz Kempton Ave., Mr. in Mrs. Ed. Fabian, družina Anton Grdina, društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ., Fourth Floor Employees of Cleveland Graphite Bronze Co.

Iskreno se zahvaljujemo vsem darovalcem za svete maše in sicer: sestri Rose in Joseph Samida, sestri Angela in Louis Stebley Family, bratu Mr. Anton Skully, družina Mr. in Mrs. Anthony in Marie Skully, Mr. in Mrs. Charles in Frances Russ, Mr. in Mrs. Germ, Mr. in Mrs. Matt in Rose Krizman iz Schade Ave., Mr. in Mrs. Louis in Zella Skully, Mr. in Mrs. Frank in Mary Skully Jr., Mr. in Mrs. Joseph in Ida Grdina, Mr. in Mrs. Julius in Marie Bokar, Mrs. Ann Skully, Mr. in Mrs. Frank in Frances Fabian, Mr. in Mrs. Al Fabian, Mr. in Mrs. Ed. in Frances Fabian, družina Anton in Caroline Glavich, družina Anton Grdina, družina Matt Skuffa iz Utopia Ave., Mr. in Mrs. Anton Malenšek, Mr. in Mrs. Louis J. Prince, Mr. in Mrs. John Skodlar, Mr. John Hrovat iz Edna Ave., družina Anton Kmet iz Schade Ave., Mr. in Mrs. Joseph in Alice Meglich, Mr. in Mrs. Lunder iz Parmalee Ave., Mr. in Mrs. Charles in Mary Hoeve iz Maple Heights, Mrs. Frances Modic, E. 64th St., Mr. in Mrs. John Krajšek, E. 74th St., Mr. in Mrs. Frank Slabe, Mrs. Mary Pizem, družina Jelenik, E. 61st St., družina Dular, Mr. in Mrs. Tomšič, Mrs. Helen Kubu, Mr. in Mrs. Frank Perme Sr., Mr. in Mrs. Lawrence Bandi, Mrs. Theresa Menart, Mr. Joseph A. Krizman, Mr. in Mrs. John Bukovnik, Mrs. Rose Zadnick iz Schade Ave., Mr. in Mrs. Anton Znidaršič, E. 60th St., Mr. in Mrs. Louis Menart, družina Blaž Pirnat, Mr. in Mrs. Joseph Tekavec Sr., Norwood Rd., Mr. in Mrs. John Boots, družina Mr. John Jasko, E. 68th St., Mr. in Mrs. John Jasko, East Blvd., družina Steve Jasko, Mr. in Mrs. Andrew Kmetz, Mr. in Mrs. E. Brugger, društvo sv. Neže št. 139 C. K. of O.

Našo iskreno zahvalo naj sprejmejo sledeči, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba: Mr. Frank Skully Jr., Addison Rd., Mr. Anthony C. Skully, Mr. in Mrs. Joseph Grdina, družina Anton Kmet iz Schade Ave., Mr. Frank Perme Sr., Mr. John Jasko, East Blvd., Mr. John Boots, Mr. in Mrs. John Stibil.

Enako tudi Lepa hvala nečakom pokojne, ki so nosili krsto in jo položili v večnemu počitku in sicer Mr. Louis Stebley, Mr. Anthony Stebley, Mr. Albert Stebley, Mr. Louis Skully, Mr. Albert Fabian, Mr. Bill Skully.

Iskreno zahvalo naj sprejmejo članice društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ. in društva sv. Neže št. 139 C. K. of O., ki so se udeležile skupne molitve ob krsti pokojne matere in za takšne številne udeležbo pri pogrebu.

Lepa hvala šolarjem za krasno petje v cerkvi ob času pogreba.

Obenem Lepa hvala Sisters of Notre Dame (St. Vitus School), Rev. Geo. B. Schmulling iz Montgomery, Alabama, Mr. in Mrs. Charles Walker iz Benton Harbor, Mich., Mr. Ben F. Hopkins (president of Graphite Bronze Co.), družina Julia Higgins, Miss Alice Donnelly, Miss Esther Johnson, Mrs. Janette Snodgrass za poslano pismo sožalje.

Iskrena zahvala pogrebemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejen pogreb.

Vi, naša preljubljena in nikdar pozabljena mama, ki ste nam bili tako dobri in skrbni, ste sedaj za vedno zatisnili svoje trudne oči in se ločili od nas. Vaš ljubi smeh bo vedno pred našimi očmi, ko se spominjamo na vaše strahotne bolečine, ki ste jih tako mirno trpeli, dokler Vas ni ljubi Bog poklical k sebi v svoj kraj veselja. Naše oči, ki bi vas še vedno rade gledale med nami, so zalite s solzami. Toda ljubi Bog ve kaj je prav in Vas je rešil zemeljskega trpljenja in k počitku ste šli od nas. Molili bomo za Vas vedno kar ste nas naučili v mladosti in prosili bomo ljubega Boga, da ko pride naša zadnja ura, da se ločimo od tega sveta, da se vsi skupaj združimo v nebeškem kraljestvu, ki bo naš dom veselja.

Vi, ljuba in draga mama, pa mirno spavajte z atetom, ki so Vas tako ljube, da so pri Bogu sprošili za Vas, da ste se po njih smrti tako hitro združili z njim. Težka je bila ločitev, ko je Bog poklical k sebi našega ljubega očeta tako hitro, a še hujše je bilo, ko je še Vas, ljuba mama, poklical k sebi in nas pustil same brez tako dobrih in skrbnih staršev. Veliko sta pretrpela z nami in zaslužila sta si to veselje, da sta spet skupaj pri vsemogočnem Bogu. V nebeškem raju pa Boga prosita za nas, da bi tudi mi to veselje dosegli bili združeni z vami v nebeškem raju tam, kjer bo veselje na večno. Naj Vam bo rahla ameriška zemlja, draga mama in večna luč naj Vam sveti.

Žalujoči ostali:

Mary poročena Jasko, Caroline poročena Starich, hčeri
George in Joseph, zeta

zapuščajo tudi žalujoče sestre Rose Samida in Angela Stebley in brate Anton Charles, Frank in Joseph Skully.

Cleveland, Ohio, 2. februarja 1939.

VLOGE v tej posojilnici

so zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebe in družine vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. HEad. 5670